

og omstændeligt, og han håbede, at man måtte kunne nå til en rimeligere ordning under udvalgsbehandlingen.

Også *Hanne Budtz* (KF) betonedede, at bistanden måtte betragtes som en hjælp til selvhjælp. Også erhvervsmæssige synspunkter måtte imidlertid tages i betragtning. I øvrigt måtte hele bistandsspørgsmålet betragtes ud fra en medmenneskelig opfattelse.

Ligesom *Per Federspiel* undrede *Hanne Budtz* sig over, at det af regeringen nedsatte udvalg ikke som medlem havde haft en repræsentant for Det danske Missionsselskab. Hun var ligeledes enig i kritikken af det foreslåede store apparatur. En væsentlig udvidelse af bistanden til u-landene var nødvendig, men lovforslaget måtte underkastes en nøje drøftelse i udvalget.

Else-Merete Ross (RV) så med velvilje på en betydelig forøgelse af bistanden til udviklingslandene. Hun fandt imidlertid, at regeringsudvalget i for stort omfang gik ind for bilateral hjælp, der efter hendes mening enten ikke styrkede FN eller styrkede FN på en mindre direkte måde end den multilaterale hjælp. Det var forretningsmæssige synspunkter, der lå bag ønskerne om bilateral hjælp, og hun var ikke sikker på, at der var forståelse for disse synspunkter i u-landene. Handelen med u-landene måtte opbygges på rent forretningsmæssig basis og burde ikke kædes sammen med bistandsspørgsmålet.

Betænkningens ønske om en udvidelse af vore læreanstalter for at skabe bedre muligheder for uddannelse af eksperter kunne fru *Ross* fuldt ud tiltræde. Eksperterne var med til at skabe goodwill for det land, de kom fra, og Danmark kunne i øvrigt skabe sig goodwill ved under afstemninger i FN at tage positiv stilling til u-landenes problemer.

Man måtte spørge sig, om lovforslagets store tredelte centralorganisation nu også var det rigtige, og om det var hensigtsmæssigt at centralisere så stærkt.

Fru *Ross* fandt, at den i ministerens fremsættelsestale omtalte fællesnordiske kursusvirksomhed for stipendiater var en god idé, hvorimod hun var skeptisk over for fællesnordiske bilaterale projekter.

Morten Lange (SF) betonedede, at vi selv og vore forfædre havde været med til at skabe de vanskeligheder, vi stod over for i dag. En øget indsats var nu nødvendig af hensyn til verdensfredens bevarelse. Vor tilknytning til NATO og senere måske til fællesmarkedet ville nok vanskeliggøre vore muligheder, men Danmark var dog stadig velanskrevet som ikke-kolonmagt. Vor indsats måtte imidlertid ikke hæmme løsningen af vore problemer i Grønland og vor indsats for at bedre kårene for vore dårligst stillede. Det var vigtigt, at hjælpearbejdet ikke blev inddraget i den kolde krig, og derfor var hjælp gennem FN den bedste løsning. Lovforslagets formulering var efter *Morten Langes* mening for rodet og løs.

Arne Bertelsen (Uafh.) fandt det vigtigt, at man satte sig grundigt